

113098

Malavašič

ZHAŠTI VREDNIMU

GOŠPODU

JANESU KERŠTNIKU

KERŠNIKU,

UZHENIKU SVOJIMU.

oooooooo

KRAJNSKA MLADOŠT OŠME ŠHOLE

OB NJEGOVIM

NESELIN GODU

24. dan rošniga zveťa 1853.

V Ljubljani.

Natiffnil Joshef Blasnik

113098/1951

Sasôr', sasôr' na nebu se daníza,
 Rumeno solnze, kaj se tolk' mudifh?
 Vŝtan', opafh' perute, lét' ko tiza,
 Vefelje trob, kjer shiv'ga kaj dobifh!
 Glej! nafha nima doŝt' beŝed modriza,
 (Serze! saŝtonj po glaŝu hrepenifh!)
 Ah! jeŝik ne iŝrezhe ŝerzhne ŝhelje,
 Opaŝh' f' perut', ti oŝnanuj vefelje!

Glej ljub'ga god obhajamo ozheta,
 Ah! vezh ko ljubi ozha on nam je;
 On naŝ uzhi, nam da beŝedo ŝvéta,
 Deli dobreŝte nam neŝmerjene;
 On nam v' ternjev' shivlenje ŝpleta
 S' miló rokó vefelja roŝhize:
 In kar ŝmo, kar mi vémo ino ŝnamo,
 Od tvojih, ozha! le dobrot imamo!

Ti nam odgernil si refnizo salo
S' lepó svetezhmi sharki venzhenó;
Temazhno 's uma nafh'ga je sbeshalo,
Proft' gleda na vsrok rezhi okó;
Rastergal stvarnize si sagrinjalo,
Na dnev' nje sale dela gledamo,
Kjer ona vezhno ino tih' stvaruje,
In vezhno stvarjeno spet preroduje:

Pokasal bresna temne, kjer isvira
Derezha Donova, studenzi nje,
Kjer Etna ogenj svoj nesnan rasfhira,
In ven gorezhe fkale se vale,
Kjer mozh nesnana sapo kup nabira,
De mefta in deshele se tope,
In fivi s' dno morja drevé valovi,
In jadre semttertje dero vetrovi.

Si nam povedal kaj sladko shivljenje
Zvetezhim roshizam na polj' delé,
Kaj sdravje, kaj sahljivo neboglenje,
Kaj kugo zherno lesfhkmu spol' rodi,
Kaj desh rofiv, kaj trefk, strafhno germenje,
Rogljato tozho kmetizhu nar'di,
Od kod vetrov togotna mozh perdere
In shetve, meje, vse seboj pobere.

V' svesdah naf si brat' uzhil poftave
In zefte, ktere vezhno tekajo,
Povsdignil v' nesmerjene vifhave,
Kjer vezhnoft spred in sadej se dobo,
Kjer misli same nimajo dershave,
In oftermezhe obnemagajo;
Le dàlj, le dàlj, si rekel, ni fhe kraja,
Al' Bog nesmerjen je! nikjer ni kraja! —

Ah! kaj pa mi preljubi ozha, damo
Sa take, tolke ti dobrote v' dar?
Glej! serza le hvaleshne mi imamo,
Osri se na ljubesni poln altar!
Mir, sadovoljnost in veselje samo
Naj da dobrotni t' vezhni gospodar,
In dolgo s'he nebefhka Higieja
V' tvojih ljubih fredih naj se t' smeja. —

Imé pa tvoje 's nashih serz ne sgine,
Dokler imamo v' shilah kri gorkó,
In ako tud' naf hribi in doline,
Morjé ino deshele lozhijo,
Vender nikol, nikol en dan ne mine
De, sdrusheni se skup ne vidimo! —
Glej! tvoje, nafhe serza bo drushilo
Ti nashih misel in shelja f' vesilo.

M. [alapaño]

